

Соф қалбнинг дуоси

09:24 / 01.04.2025 2293

Саҳл ибн Абдуллоҳ Тустарийнинг жажжи ўғли бор эди. Қачон бир нарса сўраса, онаси: «Бор, Аллоҳдан сўра!» дерди. Шунда болакай маъсум қалби ила саждага бош қўяр ва Раббидан истаётган нарсасини сўрар эди. Она эса, бу аснода ўша нарсани бурчакка яшириб қўйиб, ҳеч нарса билмагандай турарди. Бола илтижосини тугатгач, ҳалиги нарсасини топиб оларди.

Бу ҳол бир қанча муддат давом этди.

Бир куни уйда ҳеч ким йўқлигида болакайнинг кўнгли бир нарса тусади ва одатига кўра, саждага бош қўйиб, Аллоҳга илтижо қила бошлади. Кейин эса, у нарсани доим оладиган жойидан олди.

Онаси уйга қайтганида, боласининг қўлидаги нарсани кўриб, қаердан олганини сўради. Соф қалб, соф туйғулар соҳиби бўлган болакай: «Ҳамиша оладиган жойимдан», деб жавоб берди...

«Кўнгил султонлари» китобидан

Ушбу мақола Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитасининг 2025 йил 4 мартдаги 03-07/1462-сонли рухсати асосида тақдим қилинди.